

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ד

"מי חכם ויבן אלה" - סודו של ספר הושע

ד"ר נריה קליין

(להערות ושאלות אפשר לפנות בשמחה באימייל: neriah.klein@gmail.com)

1. הושע ד-יד: קטעים נבחרים

ד שָׁמְעוּ דְבַר ה' בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רִיב לֵה' עִם יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי אֵין אֱמֶת וְאֵין חֶסֶד וְאֵין דַּעַת אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ: אֱלֹהִים וְכַחַשׁ וְרִצָּח וְגַב וְנָאֵף פָּרְצוּ וְדַמִּים בְּדַמִּים נָגְעוּ... וְאָכְלוּ וְלֹא יִשְׁבְּעוּ הַזֶּנוּ וְלֹא יִפְרְצוּ כִּי אֵת ה' עֲזָבוּ לְשֹׁמֵר.

ה-ו שָׁמְעוּ זֹאת הַכְּתוּבִים וְהִקְשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמְּלָךְ הַזֶּה וַיִּזְנוּ כִּי לָכֵם הַמִּשְׁפָּט כִּי פַח הֵייתֶם לְמִצְרָיִם וְרִשְׁתֶּם פְּרוּשָׁה עַל תְּבוֹר... אֲנִי דַעַתִּי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עַתָּה הַזִּנְיָה אֶפְרַיִם נִטְמָא יִשְׂרָאֵל: לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם לְשׁוֹב אֶל אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם וְאֵת ה' לֹא יַדְעוּ: וְעַתָּה גֵאוּן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם: כִּפְשׁוּ בְּעֹנֵם כְּשֶׁל גַּם יְהוּדָה עִמָּם:

ו-ז אֶפְרַיִם אֵת חֲלָיו וְיִהוּדָה אֵת מְזוֹרוֹ וַיִּלְךְ אֶפְרַיִם אֶל אֲשׁוּר וַיִּשְׁלַח אֶל מֶלֶךְ אֲרַב וְהוּא לֹא יוֹכֵל לְרַפֵּא לָכֵם וְלֹא יִגְהֶה מִכֶּם מְזוֹר: כִּי אֲנֹכִי כִשְׁחַל לְאֶפְרַיִם וְכִפְפִּיר לְבֵית יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֶלְךָ אִשָּׁא וְאֵין מִצִּיל: אֶלְךָ אֲשׁוּבָה אֶל מְקוֹמִי עַד אֲשֶׁר יִאֲשָׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנַי בְּצַר לָהֶם יִשְׁחַרְרֵנִי: לָכוּ וְנִשְׁוּבָה אֶל ה' כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאנוּ וְיִחַבְּשֵׁנוּ: יִחַיְנוּ מִיַּמִּים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנִחַיָּה לְפָנָיו: וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֵת ה' כִּשְׁחַר נָכוֹן מוֹצֵאוֹ וַיְבוֹא כְּנֶשֶׁם לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרָה אֶרֶץ: מָה אַעֲשֶׂה לָךְ אֶפְרַיִם מָה אַעֲשֶׂה לָךְ יְהוּדָה וְחִסְדְּכֶם כַּעֲנַן בְּקָר וְכִטְל מִשְׁכִּים הַלֵּךְ:

ז אָכְלוּ זָרִים כַּחַו וְהוּא לֹא יָדַע גַּם שִׁיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדַע. וְעַתָּה גֵאוּן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא שָׁבוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשׁוּהוּ בְּכָל זֹאת. וַיְהִי אֶפְרַיִם כִּיּוֹנָה פוֹתָה אֵין יָב מִצְרַיִם קָרְאוּ אֲשׁוּר הִלְכוּ. כַּאֲשֶׁר יִלְכוּ אֶפְרַיִם עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲוִרִים אִיסִּירִים כְּשֹׁמֵעַ לְעֵדוֹתָם.

ט אֶל תִּשְׁמַח וְיִשְׂרָאֵל אֶל גִּיל כְּעַמִּים כִּי זִנְיָה מַעַל אֶלְהִידָה אֶהְבֵּת אֶתְנֶן עַל כָּל גְּרוֹנוֹת דָּגוּן... לֹא יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ ה' וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאֲשׁוּר טְמָא יֵאכְלוּ... כִּי הִנֵּה הִלְכוּ מִשָּׁד מִצְרַיִם תִּקְבָּצֶם מִן תִּקְבָּרֶם מִחֲמַד לְכִסְפֶּם כְּמוֹשׁ יִירָשֶׁם חוֹחַ בְּאֶהְלִיהֶם. בָּאוּ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשְּׁלֵם יַדְעוּ יִשְׂרָאֵל... הַעֲמִיקוּ שַׁחַתוֹ כִּימֵי הַגְּבֻעָה יִזְכּוּ עֹנֵם יִפְקוּד חֲטָאוֹתָם...

י תוֹ לָהֶם ה' מַה תַּתֵּן תוֹ לָהֶם רַחֵם מִשְׁפִּיל וְשִׁדִּים צַמְקִים. כָּל רַעְתֶּם בְּגִלְגָּל כִּי שָׁם שָׁנְאִתִּים עַל רַע מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲגַרְשֶׁם לֹא אוֹסֵף אֶהְבֵּתֶם כָּל שְׂרִיהֶם סָרְרִים. הִכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יִבֵּשׁ פְּרִי בְלִי [קָרִי: בַל] יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יִלְדוּן וְהַמֵּתִי מִחֲמַדִּי בְטָנִים. יִמְאָסִם אֱלֹהִי כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וַיְהִיו נִדְדִים בְּגוֹיִם.

י-א זָרְעוּ לָכֵם לְצִדְקָה קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד נִירוּ לָכֵם נִיר וְעַת לְדָרוֹשׁ אֵת ה' עַד יְבוֹא וַיִּרָה צֶדֶק לָכֵם. חֲרִשְׁתֶּם רִשְׁעַ עוֹלָתָה קִצְרַתֶּם אֲכַלְתֶּם פְּרִי כַחַשׁ כִּי בְטַחַת בְּדַרְכְּךָ בָּרַב גְּבוּרִיד. וְקָאִם שָׁאוֹן בְּעַמְדָה וְכָל מִבְּצָרִיד יוֹשֵׁד כְּשֵׁד שְׁלֶמֶן בֵּית אֲרַבָּאֵל בַּיּוֹם מִלְחָמָה אִם עַל בְּנֵים רִטְשָׁה. כִּכָּה עָשָׂה לָכֵם בֵּית אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשַׁחַר נִדְמָה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.

י-ב אִיד אֶתְנַד אֶפְרַיִם אֲמַגְנִד יִשְׂרָאֵל אִיד אֶתְנַד כְּאֶדְמָה אֲשִׁימָד כַּצְבָּאִים נִהַפֵּד עָלֵי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ נְחוּמִי. לֹא אַעֲשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אֲשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנֹכִי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבִּי קְדוֹשׁ וְלֹא אֲבוֹא בְּעִיר. אַחֲרֵי ה' יִלְכוּ כְּאֶרְיָה יִשְׂאָג כִּי הוּא יִשְׂאָג וַיִּחְרְדוּ בְנֵים מִיָּם. יִחְרְדוּ כַּפּוֹר מִמִּצְרַיִם וְכִיוֹנָה מִאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהוֹשְׁבֵתִים עַל בְּתִיחֶם נָאִם ה'.

י-ג סָבְבֵנִי בַּכַּחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמַרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה עַד רַד עִם אֵל וְעַם קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן. אֶפְרַיִם רָעָה רוּחַ וְרָדָף קְדִים כָּל הַיּוֹם כְּזָב וְשֵׁד יִרְבָּה וּבְרִית עִם אֲשׁוּר יִכְרַתוּ וְשָׁמֶן לְמִצְרַיִם יוֹבֵל. וְרִיב לֵה' עִם יְהוּדָה וְלִפְקוֹד עַל יַעֲקֹב כְּדַרְכֵּי כְּמַעַלְלָיו יִשִּׁיב לוֹ.

י-ד כְּדָבַר אֶפְרַיִם רַתַּת נִשָּׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּאֲשֶׁם בְּבַעַל וְנִמְת. וְעַתָּה יוֹסִפוּ לְחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסְכָּה מִכִּסְפֶּם כְּתַבּוּנִם עֲצָבִים מַעֲשֶׂה חֲרָשִׁים כִּלָּה לָהֶם הֵם אֲמָרִים זִבְחֵי אֲדָם עֲגָלִים יִשְׁקוּן. לָכוּ יְהִיו כַּעֲנַן בְּקָר וְכִטְל מִשְׁכִּים הַלֵּךְ כְּמֹץ יִסְעַר מִגֹּרֶן וַיִּכְעָשׂוּ מִאֲרָבָה...

י-ה מִיָּד שָׂאוֹל אֶפְרַיִם מִמְּנוֹת אֲגָאֵלִם אֵהִי דְבָרִיד מְנוֹת אֵהִי קִטְבָּד שָׂאוֹל נַחֵם יִסְתַּר מַעֲיָנִי. כִּי הוּא בֵּין אַחִים יִפְרִיא יְבוֹא קְדִים רוּחַ ה' מִמְדָּבָר עָלָה וַיְבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וַיִּחַרַב מַעֲיָנוֹ הוּא יִשְׁסָה אוֹצַר כָּל כְּלֵי חַמְדָּה.

י-ו יִד תִּאֲשֶׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מְרַתָּה בְּאֶלְהֵיהָ בְּחָרָב יִפְלוּ עַלְלֵיהֶם יִרְטָשׁוּ וְהִרְיִיתִיו יִבְקָעוּ.

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ד

2. רש"י, הושע י"ד, ב

שובה ישראל – שבארץ יהודה, פן יקרה אתכם כשומרון; לכך נסמכו העניינים. משל למלך שמרדה עליו מדינה, שלח המלך פולימרכוס ואמר להחריבה. היה אותו פולימרכוס בקי ומיושב; אמר להם: טלו לכם ימים, ואם לאו – אני עושה לכם כדרך שעשיתי למדינה פלונית ולחברותיה, ולא יפרכיא פלונית ולחברותיה. לכך נאמר "תאשם שומרון" ואומר "שובה ישראל עד ימי אלהיך" כדאיתא בסיפרי בפי וישב ישראל בשטים.

3. ר' אליעזר מבלגנצי, הושע ז', יב

איסרם – אעשה אותם מוסר. לעדתם – הנותרת, כאשר {י} שמעו שמעו רעתם הבאה עליהם, ואוסרו יהודה ובנימין הנותרים כשיגלו אותם מלכי אשור.

4. בין הושע לירמיהו

הושע	ירמיהו
לכו הנה אנכי מפתיח והלכתי המדבר ודברתי על לבה. ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקנה ועתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים... וארשתי לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים... וזרעתי לי בארץ... (בי, טז-כח)	כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת פלולתיך לכתד אחרי במדבר בארץ לא זרועה (בי, ב)
ריבו באמכם ריבו... (בי, ד); כי ריב לה עם יושבי הארץ (די, א)	לכן עד אריב אתכם נאם ה' ואת בני בניכם אריב (בי, ט)
כי זנתה אדם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי... ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא... והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה... ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם... ותלד אחרי מאהביה ואתי שכהה נאם ה' (בי, ז-טו)	איך תאמרי לא נטמאתי, אחרי הבעלים לא הלכתי... פרה למד מדבר באנת נפשו [קרי: נפשה] שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא יעפו בחדשה ימצאונה. מנעי רגלך מרחף וגורנד [קרי: וגרונד] מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלד (בי, כג-כה)
שובה ישראל עד ה' אלהיך... ארפא משובתם אהבם נדבה פי שב אפי ממנו (י"ד, ב-ה)	הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם ה'... שובו בנים שובבים נאם ה'... שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם... (גי, יב-כב)
אם זנה אתה ישראל אל אשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי ה' (די, טו)	אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב... ונשבעת חי ה' באמות במשפט ובצדקה... (די, א-ב)
זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר (וי, יב)	נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קצים (די, ג)
תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין (ה', ח)	הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו [קרי: תקעו] שופר בארץ (די, ה); העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת (וי, א)
לא יסכו לה' יין ולא יערבו לו זבחייהם (טי, ד)	עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי (וי, כ)
כל שריהם סורים (טי, טו)	כלם סרי סורים (וי, כח)
אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ונדמים בידמים נגעו (די, ב)	הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבצעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם (ז', ט)
על פן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה (די, ג)	על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל (די, כח)
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם פי שרים דרכי ה' וצדקים ילכו בם ופושעים יפשלו בם (י"ד, ז)	מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר (טי, יא)

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ד

	לכן כה אמר ה' הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה ונצקו אלי ולא אשמע אליהם. והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים ונצקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם (י"א, יא-יב)
זבחי הבקב יזבחו בשר ויאכלו ה' לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים לשובו (ח', יג); העמיקו שחתי כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאותם (ט', ט)	כה אמר ה' לעם הזה פן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו וה' לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם (י"ד, י)
נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו (ח', ח)	העצב נבזה נפוץ האיש הזה פניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלו על הארץ אשר לא ידעו (כ"ב, כח); כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו (מ"ח, לח)
אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרוצו ודמים בדם נגעו. על פן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה... אף איש אל ירב ואל יוכח איש ועמד כמריבי כהן. וכשלת היום וכשל גם נביא עמד ללה ודמיתי אפך (ד', ב-ה)	כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר... כי גם נביא גם כהן חנפו... (כ"ג, י-יא).
בבית ישראל ראיתי שעוריה [קרי: שעוריה] שם זנות לאפרים נטמא ישראל (ו', י)	ובנבאי ירושלים ראיתי שעוריה נאוף והלף בשקר וחקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו (כ"ג, יד)
באותי ואסרם ואספנו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם [קרי: עונתם]. ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צנארה (י', י-יא)	שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר פעגל לא למד (ל"א, יז)

5. רש"י, ירמיהו ג', יא

צדקה נפשה משובה ישראל – נקתה ופטרה עצמה מן הדין, שלא היה לה ממי ללמוד.

6. פסיקתא דרב כהנא פיסקא יג

א"ר אבא בר כהנא כתיב: "ולא היית כזונה לקלס אתנן" (יח' טז, לא), ייתי ברא דמקלקלתה דתקנת עובדיה, ויוכח לברא דמתקנתה דקלקלת עובדיה. את מוצא, כל מה שכתוב בישראל לגניי, כתוב ברחב לשבח. ברחב כתוב: "ועתה השבעו נא לי בה' כי עשיתי עמכם חסד", ובישראל כתוב: "אכן לשקר ישבעו" (יר' ה, ב). ברחב כתוב: "והחייטם את אבי ואת אמיי", ובישראל כתוב: "אב ואם הקלו בדך" (יח' כב, ז)...

7. בבלי מגילה יד:

אמר רב נחמן: חולדה מבני בניו של יהושע היתה... איתיביה רב עינא סבא לרב נחמן: שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן – נריה ברוך ושריה מחסיה ירמיה חלקיה חנמאל ושלום; רבי יהודה אומר – אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה, כתיב הכא "בן תקוה", וכתיב התם "את תקות חוט השני" אמר ליה... דאיגירא ונסבה יהושע.

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ד

8. בין הושע לישיעיהו מ'-ס"ו

הושע	ישיעיהו
וְאָמַרְתִּי לֵלֵא עַמִּי עֲמִי אֶתָּה וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהִים	נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם
לָכוּ הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהִלְכִיתִּיהָ הַמְדַבֵּר וְדַבַּרְתִּי עַל לִבָּהּ.	דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם... בְּמַדְבָּר פָּנּוּ דָרָדָר ה'
וְרַדְפָה אֶת מֵאֵהָבֶיהָ וְלֹא תִשָּׂיג אֹתָם וּבִקְשָׁתָם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֲלֵכָה וְאֲשׁוּבָה אֶל אִישִׁי הָרִאשׁוֹן	תִּבְקָשֶׁם וְלֹא תִמְצָאֶם אֲנֹשִׁי מִצִּדְדָךְ... כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֶיךָ מִחֲזִיק יְמִינֶךָ
וְשִׁמְתִּיהָ כַּמְדַבֵּר וְשִׁתְּהָ כְּאֶרֶץ צִיָּה וְהִמַּתִּיהָ בְּצָמָא... וְהָיָה בְיוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נָאִם ה' אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם...	הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאִין, לְשׁוֹנִם בְּצָמָא נִשְׁתָּה אֲנִי ה' אֶעֱנֶם... אֲשִׁים מַדְבָּר לְאִגָּם מִים וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מִים
אֲכַלּוּ זָרִים כְּחוֹ וְהוּא לֹא יָדַע גַּם שִׁיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדַע	וְתִלְהַטְהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדַע וְתִבְעַר בּוֹ וְלֹא יָשִׁים עַל לֵב
וְאֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵלֹהִים זֹלַתִּי לֹא תַדַּע וּמוֹשִׁיעַ אִין בְּלַתִּי	אֲנִי ה' וְאִין עוֹד זֹלַתִּי אִין אֱלֹהִים... הֲלוֹא אֲנִי ה' וְאִין עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי אֶל צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין זֹלַתִּי
רִיבּוֹ בְּאִמְכֶם רִיבּוֹ כִּי הִיא לֹא אֲשִׁיתִי וְאֲנֹכִי לֹא אִישָׁה	אִי זֶה סִפָּר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ... הֵן בְּעוֹלָתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם
עַל כֵּן חִצְבִּיתִי בְּנִבְיָאִים הִרְגִּיתִים בְּאִמְרֵי פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אִין יִצָּא	הַקְּשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וְלֹאֲוֹמֵי אֵלַי הֲאִזְיִינוּ, כִּי תוֹרָה מֵאֵתִי תִצָּא וּמִשְׁפָּטִי לְאִזּוֹר עַמִּים אֶרְגִּיעַ
וְאֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (פַּעֲמִיִּים)	וְאֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ רַגַע הֵימָּן וְיִהְיֶה גִלְיוֹ
וְאָמַרְתִּי לֵלֵא עַמִּי עֲמִי אֶתָּה	וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֶתָּה
עַל רֵאשֵׁי הַהָרִים יִזְבְּחוּ וְעַל הַגְּבְעוֹת יִקְטְרוּ תַחַת אֱלוֹן וְלִבְנָה וְאֵלָה כִּי טוֹב צִלָּהּ	הִנְחַמְיִם בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעְנָן... עַל הַר גְּבֵה וְנִשְׂאָה שְׁמַתִּי מִשְׁכַּבְדָּךְ גַּם שָׁם עֲלִית לְזַבַּח זֶבַח... זִבְחִים בְּגוֹנוֹת וּמִקְטָרִים עַל הַלְּבָנִים... אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל הַהָרִים וְעַל הַגְּבְעוֹת חֲרִפּוּנִי
אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם	וְיִלְדָּךְ שׁוֹבֵב בְּדָרְדָךְ לְבוֹ. דָּרְכִי רִאִיתִי וְאֶרְפָּאֶהוּ
אֶל חֲכָדָ שִׁפָּר כְּנִשְׂרָ עַל בֵּית ה' יַעַן עֲבָרוּ בְּרִיתִי וְעַל תּוֹרַתִּי פִּשְׁעוּ. לִי יִזְעַקוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל	קָרָא בְּגִרוֹן אֶל תַּחֲשֵׁף כְּשׁוֹפָר הָרִם קוֹלְךָ וְהִגַּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם... וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּ וְדַעַת דָּרְכֵי יַחְפְּצוּן...
וְגִדְרִיתִי אֶת גְּדֵרָה וְנִתִּיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא	וְקִרְאָה לְךָ גֵּדֵר פָּרֶץ מִשְׁבָּב נִתִּיבוֹת לְשָׁבֶת
אִין אִמְתִּי וְאִין חֲסֵד וְאִין דַּעַת אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ. אֱלֹהֵי וְכַחֵשׁ וְרַצַּח וְגָנֵב וְנֹאֵף... וּפְרַח כְּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שְׂדֵי	אִין קִרְאָה בְּצִדְקָה וְאִין נִשְׁפָּט בְּאִמּוֹנָה... פִּשְׁעֵי וְכַחֵשׁ בְּה'... דַּבָּר עֲשֶׂק וְסָרְהָ... וְהִסַּג אַחֲרֵי מִשְׁפָּט
וְנִתְתִּי לָהּ אֶת כְּרַמֶּיהָ מִשָּׂם וְאֶת עֵמֶק עַכּוֹר לְפֶתַח תַּקְוָה	וְהָיָה הַשָּׂרוֹן לְנֹה צֹאן וְעֵמֶק עַכּוֹר לְרִבְצָ בְּקֶרֶךְ לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרְשׁוּנִי
אֵהִי דַבְּרִידָ מִנֹּת אֵהִי קֹטְבָדָ שְׂאוֹל, נַחֵם יִסְתֵּר מַעֲיָנִי	כִּי נִשְׁכַּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת וְכִי נִסְתָּרוּ מַעֲיָנִי
וְהַשְׁבִּיתִי כָּל מִשׁוּשָׁה חִגָּה חִדְשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָה	כִּי אִם שִׁישׁוּ וְגִילּוּ עַדֵי עַד... כִּי הִנְנִי בּוֹרָא אֶת יְרוּשָׁלַם גִּילָה וְעַמָּה מְשׁוּשׁ... שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוּשׁ כָּל הַמִּתְאָבְלִים עֲלֶיךָ... וְרִאִיתֶם וְשִׂשׁ לְבָבְכֶם... וְהָיָה מִדֵּי חִדְשׁ בְּחִדְשׁוֹ וּמִדֵּי שָׁבֶת בְּשִׁבְתּוֹ יָבוֹא כָּל בְּשָׂרָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי...